

REPUBLIKA E KOSOVËS
РЕПУБЛИКА КОСОВО – REPUBLIC OF KOSOVO
GJUKATA THEMELORE E MITROVICËS
ОСНОВНИ СУД МИТРОВИЦА –BASIC COURT OF MITROVICA

К.бр. 72/18

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ, Одељење за тешка кривична дела, у Већу састављеном од судија Томислава Петровић као Председника већа и судија Сабит Рама и Синише Мандушић, као чланова већа, са правном секретарицом Јасмином Манојловић, у кривичном поступку против окривљеног Ш.С. из   кога брани адвокат из   због кривичног дела Убиство у покушају из члана 179 став 1 тачка 1.5 и 1.8 у вези са чланом 28 и 31 КЗРК, по Оптужници Државног тужилаштва из Митровице КТ.бр. 115/2013 од 20.06.2017. године, коју заступа Државни тужилац Исмет Ујкани, после одржаног главног, јавног претреса дана 20.09.2018. године и признања кривице од стране оптуженог суд је истог дана донео и јавно објавио у присуству странака, следећу:

П Р Е С У Д У

Оптужени Ш.С. са надимком   од оца   и мајке   рођене рођен..... године у   где и живи, ул.   бр..... у   са личним бројем ..... Косовар, ожењен, отац петоро малолетне деце, незапошљен, завршио средњу техничку школу, сиромашног имовног стања, против њега се не води други кривични поступак, провео је у притвору од 24.05.2017. године до 20.09.2018. године,

К р и в и ј е

Што је дана 03.01.2013.године у 22,26 часова, у улици   тачније близу главног моста на реци „Ибар“ у   , заједно са окривљеним В.Х. умишљајно отпочео извршење кривичног дела Убиство према оштећеном Љ.Т. а које кривично дело није окончао, на тај начин што су после једног ранијег конфликта који су имали са оштећеним, у намери освете узели аутоматску пушку   серијског броја.....заједно са мецима за ту пушку, а потом са возилом марке „Pežo 307“ са регистарским ознакама....., којим је управљао окривљени В.Х. па када су дошли на наведено место и ту уочили оштећеног, окривљени В.Х. је зауставио возило којим је управљао, док је оптужени Ш.Х. са аутоматском пушком   рафално пуцао у правцу оштећеног

Љ.Т. који је био у друштву са И.Б. Ф.Х. и Ф.Ћ. којом приликом је оштећени Љ.Т. погођен метком у леву ногу изнад колена, задобивши притом телесне повреде, којом приликом је услед тога дошло до угрожавања живота И.Б. Ф.Х. и Ф.Ћ. као и грађана случајних пролазника, а потом се возилом одмах удаљили са места догађаја.

- Чиме је у саизвршилаштву са окривљеним В.Х. починио кривично дело Тешко убиство у покушају из члана 179 став 1 тачка 1.5 и 1.8 у вези са чланом 28 и 31 КЗРК.

На основу члана 7, 8, 9, 10, 17, 20, 21, 28, 31, 73, 74, 75, 76, 83, 179 став 1 подстав 1.5 и 1.8 у вези са чланом 28 и члана 375 став 3 КЗРК у вези са чланом 282 став 1 и 2 тачка 2.1 а у вези са чланом 365, 366 и 367 став 1 тачка 1.2 и члана 193 став 1, те члана 453 ЗКП, оптуженог Ш.С.

О С У Ћ У Ј Е

На КАЗНУ ЗАТВОРА у трајању од 2 (две) године у коју казну му се има урачунати време проведено у притвору од дана 24.05.2017. године до 20.09.2018. године.

Обавезује се оптужени Ш.С. да плати трошкове кривичног поступка у износу од 200 (двестотине) еура, као и износ од 50 (педесет) еура у Фонд за надокнаду жртвама злочина у року од 15 (петнаест) дана од дана правноснажности ове пресуде.

Имовинско-правног захтева није било.

На основу члана 375 став 3 Кривичног закона Републике Косово аутоматска пушка АК-47 серијског броја 4224284 са једним оквиром за ту пушку се трајно конфискује.

Налаже се Агенцији за управљање заплењеном имовином да изврши повраћај возила марке „Pežo 307“ црне боје, са двоје врата, са бројем шасије..... са француским регистарским таблицама .....као и кључеви за то возило власнику возила.

О б р а з л о ж е њ е

I Историјат поступка

Оптужницом КТ.бр. 115/2013 од 20.06.2017. године Основно тужилаштво у Митровици, Одељење за тешка кривична дела, оптужило је Ш.С. за кривично дело Тешко убиство у покушају из члана 179 став 1 тачка 1.5 и 1.8 у вези са чланом 28 и 31 КЗРК почињено у саизвршилаштву са окривљеним В.Х. потом за једно кривично дело Употреба оружја уз повреду Закона о оружју на Косову број 03/Л-143 и то аутоматске пушке АК – 47 серијског броја .....којом пушком је пуцао у оштећеног Љ.Т. као и за једно кривично дело Држање у власништву, под контролом или неовлашћено поседовање оружја из члана 374 став 1 КЗРК у реалном стицају са кривичним делима

Тешко убиство у покушају и употреба оружја означеним у тачкама 1 и 2 диспозитива оптужнице КТ.бр.115/2013 од 20.06.2017. године.

Суд у овој пресуди даје објашњење чињенице да се оптужени Ш.С. током поступка у овој кривично-правној ствари појављује са два презимена и то презименом и презименом Х..... Државни тужилац Исмет Ујкани је на почетку кривичног поступка, тачније на рочишту за саслушање поводом одређивања мере притвора оптуженом Ш.С. дана 24.05.2017. године објаснио пред предпретресним судијом Пранвером Адеми да је до овакве промене у презимену код оптуженог Ш.С. дошло због чињенице да је он при венчању са својом супругом А.С. преузео њено презиме, што се утврђује из Централног регистра серијског броја..... од 26.05.2017. године. Примерак овог Извода Тужилац Исмет Ујкани је доставио суду и он је данас део судских списа. У каснијем току кривичног поступка коришћено је његово, од супруге преузето презиме, а то је презиме а изостављено његово презиме од рођења, а то је презиме Х.....

Суд даље даје образложење чињенице зашто је у оптужници Тужиоца КТ.І. бр. 115/2013 од 20.06.2017. године као саоптужени означен и В.Х. брат оптуженог Ш.С. а да притом на суђењима која су се одвијала пред судом није учествовао и он, В.Х. Наиме, њих двоје су након извршења кривичног дела Покушај убиства на штету Љ.Т. себе учинили недоступним за органе поступка, па је тада поступајући Тужилац ЕУЛЕКС-а затражио расписивање међународне потернице за њима. Потерница је од стране Основног суда у Митровици расписана и она носи број 64/2013 од 23.07.2013. године. Иза расписане потернице маја месеца 2017. године лишен је слободе Ш.Х. тј. Ш.С. одређена му је мера притвора, подигнута је оптужница и дешавали су се претреси пред Основним судом у Митровици. Донете су две пресуде од стране Основног суда у Митровици и то Пресуда К.бр. 85/2017 од 30.10.2017. године и Пресуда К.бр. 40/2018 донета 21.05.2018. године. Обе пресуде су након жалбе браниоца оптуженог укинуге од Апелационог суда у Приштини. Ова, трећа по реду, пресуда је донета у поступку који се одвија пред измењеним судским већем, је је измену већа наложио Апелациони суд у свом Решењу о другом по реду укидању првостепене пресуде у овој кривично-правној ствари.

Суд даље даје хронологију поступања органа поступка у овој кривично-правној ствари. Тако и конкретно:

Основни суд у Митровици-Одељење за тешка кривична дела је дана 10.07.2017. године одржао почетни претес по Оптужници КТ.бр. 115/2013 од 20.06.2017. године. На том почетном претресу Државни тужилац Исмет Ујкани је одустао од тачке II диспозитива оптужнице. Овом тачком II диспозитива оптужнице Државни тужилац је оптуженог Ш.С. теретио за кривично дело Употреба оружја или опасног средства из члана 375 став 1 КЗРК. На том почетном претресу оптужени Ш.С. је након прочитане му оптужнице и то сада само за кривична дела означена у тачци 1 и 3 оптужнице негирао кривицу. Наиме, негирао је кривицу за кривично дело Тешко убиство у покушају, а почињено у саизвршилаштву са оптуженим В.Х. те за кривично дело Држање у власништву, под контролом или неовлашћено поседовање оружја из члана 374 став 1 КЗРК. Након овог почетног претреса оджана су рочишта за главни претрес и донета је прва по реду пресуда у овој кривично-правној ствари К.бр. 85/2017 од 30.10.2017.године. Овом пресудом уз осуду за кривична дела из тачке 1 и 3 диспозитива оптужнице Основни суд је одбио оптужбу за тачку 2 диспозитива

оптужнице због одустанка Државног тужиоца од те тачке оптужнице. Ову, прву по реду донету пресуду, Апелациони суд у Приштини је својим решењем ПАКР.бр. 87/2018 од 12.04.2018. године укинуо и вратио предмет на поновно суђење.

На новом, другом по реду суђењу пред истим судским већем и пред њим одржаном новом главном претресу дана 21.05.2018. године донета је друга по реду пресуда Основног суда у Митровици - Одељења за тешка кривична дела. У овој другој по реду пресуди оптужени Ш.С. је оглашен кривим и осуђен за кривично дело Тешко убиство у покушају, док је одбијена оптужба за тачку 3 диспозитива оптужнице, јер је Државни тужилац одустао од става 3 диспозитива оптужнице. Десила се амнестија по Закону о амнестији, а дело је извршено пре 20.06.2013. године.

По Жалби браниоца оптуженог Апелациони суд у Приштини је донео Решење ПАКР.бр. 322/2018 године од 24.07.2018. године и укинуо и ову другу по реду првостепену пресуду К.бр. 40/2018 од 24.05.2018.године донету од Основног суда у Митровици и предмет вратио на поновно суђење и наложио измену судског већа пред којим ће се одржати нови, трећи по реду главни претрес.

Основни суд у Митровици је, следећи налог Апелационог суда, одржао нови главни претрес пред измењеним судским већем. Имена Председника и чланова новог судског већа означена су у уводу ове пресуде. Суд је одржао главни претрес дана 20.09.2018.године. Главном претресу су присуствовали поред судског већа Државни тужилац Исмет Ујкани, окривљени Ш.С. његов бранилац адвокат и оштећени Љ.Т. Овај трећи по реду главни претрес одржан је по оптужници која оптуженог Ш.С. терети за кривично дело Тешко убиство у покушају из члана 179 став 1 тачка 1.5 и 1.8 у вези са чланом 28 и 31 КЗРК почињеног у саизвршилаштву са окривљеним В.Х. Дакле, оптужница је измењена у односу на ону која је по први пут достављена суду и садржавала је три тачке у свом диспозитиву и то онако како је означено у предњем делу ове пресуде.

На новоодржаном, трећем по реду, главном претресу, пред измењеним судским већем оптужени Ш.С. је током главног претреса, а након саслушања два сведока признао кривицу за кривично дело Тешко убиство у покушају.

Председник већа је након што је оптужени признао кривицу поступио по члану 326 став 1 а у вези са чланом 248 став 1 Закона о кривичном поступку Републике Косово, а потом донео решење и прихватио признање кривице од стране оптуженог Ш.С. по Оптужници КТ.бр. 115/13 од 20.06.2017. године.

Главни претрес је након признања кривице настављен завршним речима странака.

Државни тужилац је у завршној речи остао у целости при поднетој оптужници наводећи да, пошто је оптужени признао кривицу, а признање је подржано доказима који се налазе у списима предмета, а означени су у оптужници. С тога произилази да је оптужени починио кривично дело којим се терети. Предложио је суду да га огласи кривим и осуди по Закону, а да приликом изрицања врсте и висине казне узме у обзир све олакшавајуће и отежавајуће околности а након тога изрекне адекватну казну. Предложио је суду да од оптуженог одузме аутоматску пушку са подацима као у оптужници, све то сагласно члану 374 став 3 Кривичног закона Републике Косово.

Бранилац оптуженог адвокат је у завршњј речи изјавио: Са признањем кривице о извршењу кривичног дела које му се ставља на терет оптужени Ш.С. је помогао суду у утврђивању правог и потпуног чињеничног стања. Са признањем кривице оптужени је доказао да је код њега дошло до промене у стању свести, да је бављење криминалним делатностима штета и за друштво и за њега лично. Предложио је суду да при изрицању казне као олакшавајуће околности на страни оптуженог узме то да је он отац петоро малолетне деце, једини хранилац породице, да код оштећеног Љ.Т. постоје само лаке телесне повреде, на сву срећу што је то тако. Предложио је суду да цени искрено кајање оптуженог за извршено кривично дело као и његово искрено обећање да ће ово бити први и последњи пут да се бави криминалним радњама. Предложио је и укидање притвора према оптуженом.

Оптужени Ш.С. је у својој завршној речи подржао речи свог браниоца, извинио се оштећеном, исказао је искрено кајање за почињено кривично дело, а суду обећао да му се више никада неће десити повреда Закона.

Након што је оптужени током главног претреса признао кривицу то је суд сходно члану 326 став 1 Закона о кривичном поступку поступио по члану 248 став 1 ЗКП да би утврдио да ли је окривљени разумео природу и последице признања кривице, да ли је окривљени признање дао добровољно и после довољно консултација са браниоцем, да ли је признање подржано чињеницама које су садржане у оптужници и материјалу који је презентовао Државни тужилац уз оптужницу. Суд је након тога закључио да су испуњени услови из члана 248 став 1 ЗКП па јер решењем на записнику о главном претресу прихватио признање кривице од стране оптуженог.

Суд је оптуженог пре но што је признао кривицу поучио о праву да може да призна кривицу, објаснио му добре и лоше стране тог признања.

Суд није поступио по члану 248 став 2 ЗКП који каже да имајући у виду признање кривице од стране оптуженог Председник већа може да тражи мишљење Државног тужиоца, браниоца и оштећеног. Суд је реч „може“ из овог става 2 члана 248 ЗКП схватио на начин да може али да не мора да затражи ово мишљење, то из разлога што се руководио начелима ефикасности и економичности кривичног поступка

Материјални докази који су приложени и означени у оптужници су такви да по оцени суда подржавају признање кривице оптуженог. Ради се о следећим материјалним доказима и то: Информативни истражни извештај Регионалне Службе за криминалитет у Митровици од 03.01.2013. године, Извештај полицајца Р.Т.број 7133 од 03.01.2013. године, Истражни извештај од 08.01.2013. године, Потврда о одузетом возилу од лица Ш.Т. од 07.01.2013. године, Листа одузетих ствари од лица Б.Х. од дана 09.01.2013. године, Отпусна листа Клиничко-болничког центра клинике за ортопедију и трауматологију из Приштине на име оштећеног Љ.Т. Извештај о увиђају лица места заједно са листом доказа Полицијске Јединице за форензику из Митровице од 06.01.2013. године, Записник и потврда о пријему транспортног средства од Агенције за управљање имовином одузете или конфисковане од 02.05.2013.године, Потврду о примопредаји одузетих ствари одузетих 02.05.2013.године, Извештај о вештачењу возила марке „Пежо 307“ са регистарским ознакама .....полицијске јединице за форензику из Митровице, Извештај о вештачењу ватреног оружја од 03.04.2013.године, Извештај о вештачењу Јединице за дактилоскопију од 08.03.2013. године, Извештај о анализама ДНК од 19.02.2013. године, акт Канцеларије за

дактилоскопију прстију окривљеног од 25.05.2017. године, Службени меморандум о криминалној прошлости окривљеног од 19.06.2013.године, те увид у фотоалбум истраге. Поред наведених писмених доказа по оцени суда признање кривице оптуженог подржавају и искази сведока и то: И.Б. С.Х. А.Ф. А.Ш. Т.М. М.С. Ш.Т. И.Х. и оштећеног Љ.Т. које су дали на раније одржаним главним претресима. Суд даље сматра да оптужница не садржи ни једну очигледну повреду Закона или фактичку грешку.

Поред наведеног, по оцени суда, признање кривице има значај подржавајуће чињенице поред доказа који су приложени уз оптужницу, а које је суд ценио, сваки појединачно и све њих као јединствену целину, па их потом тако оцењене довео у везу са признањем кривице од стране оптуженог.

Исказ оштећеног Љ.Т. потом искази сведока И.Б. Ф.Х. А.Ш. В.В. М.С. Ш.Т. И.Х. Т.М. и С.Х. датих на раније одржаним главним претресима пред Основним судом у Митровици су на несумњив начин потврдили да се десио предметни догађај описан у оптужници Државног тужиоца, а који догађај је описан као радња извршења кривичног дела Тешко убиство у покушају, коју је починио оптужени Ш.С.. Саслушани сведоци су поред описивања својих запажања тока овог догађаја изнели и друге битне податке као што су подаци о месту и времену догађаја, кад се догађај одиграо, ко су његови актери, које је средство употребљено при извршењу кривичног дела, као и које су последице извршења кривичног дела које су они својим чулима запазили.

Тако и конкретно оштећени са својством сведока Љ.Т. је у свом исказу датом Државном тужиоцу дана 27.09.2017. године, а прочитан уз сагласност странака на главном претресу одржаном дана 21.05.2018.године поред осталог навео: Да је критичне вечери дошао својим возилом – џипом марке „Нисан“ испред ресторана и ту паркирао своје возило. Дошао је на то место и у ту кафану у намери да прослави чин помирења између његове породице и породице Ш.С. због њихових ранијих неспоразума. У том помирењу посредовали су С.Љ. Н.Г. и А.Ф. а разговор о томе одвијао се у кући оптуженог Ш.С. Неспоразум у вези са којим се десило помирење тичао се његовог сукоба са братом оптуженог који се зове В.Х.. Њихов сукоб се раније десио у локалу . Док је са друштвом тј. И.Б. и Ф.Ђ. ишао према ресторану и на том путу дошао до средине моста код места које дели две саобраћајне траке на мосту, чуо је рафалну палбу из оружја са супротне стране пута. Ф.Ђ. његов друг, га је питао ко то пуца, а он му је рекао будите пажљиви мене је један метак погодио у леву ногу изнад колена. Није знао из ког правца је дошао тај метак, нити је видео ко пуца према њима. Потом су га одвели у болницу у Митровицу где му је указана лекарска помоћ.

Сведок са својством оштећеног И.Б. је током поступка пред судом изјавио поред осталог и следеће: Те вечери је након завршетка радног времена у пошти где ради, негде око 21 час изашао у град и срео своје колеге са посла Ф.Ђ. и Љ.Т. Заједно су прво отишли до ресторана у . Ту су сазнали да се десило помирење између породица оштећеног Љ.Т. и оптуженог Ш.С.. После боравка у ресторану пошао је са друштвом према мосту на реци „Ибар“. По доласку код тог моста одлучили су да оду у оближњи локал на пиће. Док су се кретали према том локалу, зачули су пуцње из калашњикова. Неочичавно, обратио му се Љ.Т. речима: „Сине нешто ме ухвати, али не знам шта“, а потом је видео како је Љ.Т. легао на земљу. Дохватио је и померио на друго место, а потом су му сви они везали ногу да би зауставили крварење, јер је био погођен. Потом је дошла полиција.

Сведок Ф.Х. је током поступка пред судом поред осталог изјавио: Пошто смо ја, Љ.Т. И.Б. и Ф.Ђ. изашли из ресторана и кренули према мосту на реци „Ибар“ мене су позвали чланови моје породице телефоном, рекли су ми да ми је дошао брат из Швајцарске. Одлучио сам да одем кући. Поздравио сам се са Љ.Т. и И.Б.. Ушао сам у своје возило и тада сам чуо пуцње из оружја. У том тренутку сам видео Љ.Т. како пада, пришао сам му, пришао му је и Ф.Ђ. и још нека лица. Потом је дошла полиција. Одмах потом је одведен у болницу.

Сведок А.Ф. је током ранијих главних претреса у овој кривично-правној ствари пред судом изјавио: Те вечери кад се тај случај десио био сам у локалу власништво и Ф.Ђ.. У једном моменту дошао је у тај локал Ш.С. био је видно узбуђен и чуо сам га кад каже: „Десио се посао... Пуцали смо код ибарског моста“, а потом је неког опсовао, не знам кога. Сећам се да је тог момента Ш.С. заједно са његовим братом, чије име не знам, имао једно оружје у руци. Касније сам сазнао у болници на Баиру да је рањен Љ.Т. а да га је ранио Ш.С..

Сведок А.Ш. је на ранијем главном претресу у овом предмету пред судом поред осталог изјавио: Те вечери, док је одвозио своју сестру кући, видео је групу људи и чуо да је неко рањен. Одмах је отишао у Дом здравља у Митровици и ту је сазнао да је рањен Љ.Т. његов зет. Није могао са њим да разговара о томе шта се и како десио, само се интересовао за његово стање здравља. Потом је отишао у болницу у Приштину где су одвезли Љ.Т..

Сведок В.В. је у току истраге дао исказ који је суд уз сагласност странака прочитао на раније одржаним главним претресима, када је поред осталог изјавио: Ја сам од мојих другова сазнао о рањавању Љ.Т.

Сведок М.С. је у току истраге Државном тужиоцу дао исказ који је на раније одржаним главним претресима уз сагласност странака прочитан и тада је поред осталог изјавио: Критичне вечери био сам у близини моста реке „Ибар“, тачније у близини локала и тада сам чуо рафалне пуцње. Док сам се пењао уз степениште које је близу моста на реци Ибар срео сам Ф.Х. и он ми је рекао да је рањен Љ.Т.. Пришао сам Љ.Т. не знам тачно где је погођен, али знам да је погођен у једну ногу, потом смо му везали ногу каишем. Након тога смо га ја и В.У. те Е.Б. и још нека лица одвезли колима у болницу на Баиру у Митровици, а касније и у болницу у Приштини.

Сведок И.Х. је на раније одржаном главном претресу 29.августа 2017. године поред осталог пред судом изјавио: Критичне вечери био сам око 100 метара удаљен од места догађаја. Чуо сам пуцањ оружја, а потом видео Ф.Х. како трчи уз степениште поред моста на реци Ибар. Питао сам га зашто трчи, а он је рекао „Гађају нас и ранили су“. Потом сам пришао месту догађаја и видео Љ.Т. да лежи на земљи.

Сведок Т.М. је на раније одржаном главном претресу у овом предмету 29.августа 2017. године пред Основним судом у Митровици поред осталог изјавила: Те вечери радила сам у поподневној смени као полицајац. Добили смо обавештење да је неко пуцао у близини моста на реци „Ибар“. Отишли смо тамо, ми као патрола полиције и ту видели једно лице које је било рањено и обилно крварило. Одлучили смо да га службеним возилом полиције одвеземо до болнице у Митровици.

Сведок С.Х. је на раније одржаном главном претресу 29.августа 2017.године пред Основним судом у Митровици поред осталог изјавио: Те вечери сам био у граду и чуо сам да су се помирили Х.Х. и Љ.Т.. Потом сам отишао код куће Х.Х. и то у његов локал да попијемо пиће и да му честитам помирење. Боравио сам ту неко време. Потом су дошли Ш.С. и његов брат и обратили се свом оцу Х.Х. овим речима. „Ниси имао потребе да опростиш твоју крв“, а потом се одмах удаљили из локала. После неког времена су се поново вратили у тај локал, и његов брат, а један од њих је имао оружје у руци, не знам ко од њих и чуо сам кад један од њих каже „Ранили смо неког“. За то време док сам био у локалу дошао је и Ш.Ф. Шпетим и његов брат су били ту.

Из информативног истражног Извештаја Регионалне службе за криминалитет у Митровици од 03.01.2013. године утврђује се да је дана 03.01.2013. године око 22,26 часова, код главног моста на реци „Ибар“ на уласку из јужног дела града дошло до рањавања ватреним оружјем оштећеног Љ.Т..

Из Извештаја полицајца Р.Т. са службеним бројем 7133 од 03.01.2013.године произилази да је те вечери током његовог патролирања добио информацију да је на главном мосту реке Ибар у Митровици неко пуцао из ватреног оружја, па је заједно са колегиницом, полицајцем Т.М. отишао на лице места где су њих двоје срели два лица која носе једно рањено лице. Службеним полицијским возилом су рањено лице Љ.Т. одвезли у болницу.

Из истражног Извештаја од 08.01.2013. године произилази да је у улици у Митровици, у дворишту куће Ш.Т. нађено возило „Реџо 307“ црне боје са француским регистарским таблицама .....окривљеног Ш.С. Контактан је Ш.Т. који је упознао полицију да је возило власништво синова Х.Х. и да је неко од њих то возило ту паркирао. Возило је било закључано, а касније га је полиција конфисковала.

Из потврде о одузетим стварима од лица Ш.Т. од 07.01.2013. године се види да је од овог лица одузето возило марке „Реџо 307“ са двоје врати, црне боје и са француским регистарским таблицама.....

Из листе одузетих ствари од лица Б.Х. од 09.01.2013. године произилази да је од њега полиција одузела један кључ од возила.

Из отпусне листе Клиничко-болничког центра у Приштини, ортопедије и трауматологије под бројем 18, а на име оштећеног Љ.Т. произилази да је он у тој клиници лечен од 04.01.2013. године до 07.01.2013. године због повреда задобијених од ватреног оружја у леву ногу.

Из Записника о увиђају лица места, те листе доказа полицијске Јединице за форензику у Митровици од 06.01.2013.године произилази да је дана 03.01.2013. године око 22,26 часова дошло до покушаја Тешког убиства у улици близу Центра за културу у Митровици, где је жртва Љ.Т. задобио телесне повреде од метка испаленог из ватреног оружја. На лицу места је нађен један метак који је био на средини пута, док су на градилишту близу Центра за културу нађене рупе на лименој огради, за које се сумња да су настале од метака испалених из ватреног оружја. На лицу места је нађена и једна чаура од метка. Лице места је фотографисано, а докази који су ту нађени су означени бројевима.

Из Извештаја Јединице за вештачење ватреног оружја од 03.04.2013. године стоји следећа констатација и мишљење: Доказ предат, а означен ознаком Д1, ради се о једном оштећеном делу метка калибра 7,62x39мм, потом доказ обележен ознаком Д3, а ради се о једној оштећеној кошуљици дела метка калибра 7,62x33мм. Ни оштећени део метка, ни оштећена кошуљица, тј. ни доказ Д1 ни доказ Д3 немају индивидуалне карактеристике за поређење.

Предати докази означени ознаком ЕВ-1.2 и ЕВ-1.3 и ЕВ-1.3.1 су три дела метка калибра 7,62x33мм, који су испалјени из оружја означеног бројем ЕВ-01. Доказ означен ознаком ЕВ-01 је аутоматска пушка то је копија аутоматске пушке калибра 7,62x39мм серијског броја..... Оружје је функционално.

Из Извештаја Јединице за дактилоскопију број 01 од 08.03.2013. године, а који извештај садржи и коначни налаз и мишљење произилази да је после анализе трагова папиларних линија утврђено да су ти трагови означени ознаком С-1 са индивидуалним карактеристикама које их чине погодним за даљу употребу.

Из Фотодокументације се види изглед лица места након што се предметни случај догодио.

Из Налаза и мишљења судско-медицинског вештака доктора Н.У. се види да је критичне вечери кад се предметни случај десио оштећени Љ.Т. задобио повреду леве ноге изнад колена у виду улазно-излазне ране. Рана има правац који говори о доласку пројектила из правца леве према десној страни и одоздо према горе. Ову реалност, то јест Налаз и мишљење овог вештака суд је довео у везу са исказом сведока С.Х. Овај сведок је изјавио да док је седео у кафани Х.Х. оца Ш.С. десило се следеће. У кафану је ушао Ш.С. носећи аутоматску пушку у руци и обратио се свом оцу Х.Х. речима: „Ниси имао потребе да опростиш своју крв“. Ш.С. је био у друштву са својим братом В.Х. Ш.С. је те вечери у тој кафани по казивању сведока С.Х. још изјавио и следеће: „Ранили смо неког“. Довођењем у везу наведеног Налаза и мишљења и исказа оптуженог Ш.С. суд закључује да је рана на нози Љ.Т. рана коју помиње Ш.С. у својој изјави.

Међутим, чињеница да је доктор Н.У. рану Љ.Т. означио као рану лаке природе је апсолутно ирелевантно са аспекта кривичне одговорности оптуженог. То из разлога што је танка линија раздвајање између реалности у којој се пуцањем из аутоматске пушке од стране оптуженог Ш.С. дешава као последица тог пуцања само лака телесна повреда од испалјеног метка и онога за шта се може слободно рећи да је врло близу, а то је и могућа смрт од погодка метка у ризичнију зону тела оштећеног Љ.Т.. Чињеница да су на лицу места нађени и делови пушчаног зрна од испалјеног метка су ирелевантни. Оптужени Ш.С. је пуцао у правцу оштећеног, па су тада неки меци прво погодили бетон у непосредној близини оштећеног, док су други меци погађали лимену ограду, да би један од њих погодио и оштећеног Љ.Т., а уз то сви меци су имали ефекат великог степена угрожавања и живота И.Б. и Ф.Ђ. поред последица које су створили на телу оштећеног Љ.Т..

Да ли се ради о освети или не питање је које се неминовно намеће у овом случају. По оцени суда радње оптуженог су мотивисане осветом према оштећеном због њихових ранијих сукоба. Да је то тако да се закључити из следећих чињеница: Када су Ш.С. и његов брат ушли у кафану у којој је седео С.Х. и обратили се свом оцу

Х.Х. речима, цитирају се речи оптуженог Ш.С.: „Ниси имао потребе да опростиш твоју крв“. Ове речи оптуженог по свом садржају за суд имају тај значај да говоре о разлогу његовог пуцања у правцу оштећеног те вечери. Чињеница да он казује свом оцу да није имао потребе да опрости своју крв, за суд има тај значај да он индиректно казује став према сукобу са оштећеним Љ.Т. а то је, да нема места опроштају, већ да се треба осветити, па је мотивисан таквим ставом одлучио да се свети. Тако да је, по оцени суда, пуцао у оштећеног мотивисан обзирама освете, па је по веровању суда, одржива теза оптужбе у том делу где тврди да је оптужени Ш.С. кривично дело Тешко убиство у покушају починио мотивисан разлозима освете. Освета је по Кривичном закону Републике Косово ниска побуда која основном облику кривичног дела Убиства даје квалификовани облик – облик тешког убиства. Неспорно је да су оштећени и оптужени у озбиљном сукобу и да су чињени напори да се они помире. Из те реалности је лако закључити да је оптужени у себи носио емоцију мржње према оштећеном, а из једне такве емоције се лако рађа, родила се и реализовала те вечери идеја за ту освету. Рањен је оштећени Љ.Т.. Рањавање је случајност, мотиви оптуженог су били да се деси оно најгоре.

Након свестране и пажљиве оцене свих доказа појединачно и све њих у њиховој међусобној вези, те након тога њиховог довођења у везу са признањем окривљеног суд је тако утврђене чињенице прихватио као доказане. То су по оцени суда одлучне чињенице на основу којих се може успоставити логична веза ових доказа са признањем оптуженог и тако недвосмислено закључити да је оптужени Ш.С. у време и на начин описан у оптужници покушао да лиши живота оштећеног Љ.Т..

Суд је имао у виду и ценио све доказе приложене уз оптужницу, али ће у овој пресуди образлагати само доказе који се односе на одлучне чињенице и износити закључке само о чињеницама које су од суштинске важности за одлуку. Позитивно право Косова, његов Кривични закон предвиђа принцип слободне оцене доказа, који је једино ограничен принципом законитости доказа, што значи да је оцене доказа ослобођена формално-правних правила која би *a priori* одређивала вредност појединих доказа. Успостављајући овај принцип законодавац је дао неопходну слободу судској власти.

Судска пракса је за осуђујућу пресуду дефинисала стандард доказа ван разумне сумње. Према опште прихваћеном становишту докази ван разумне сумње су докази на основу којих се може поуздано закључити да постоји већи степен вероватноће да је оптужени починио кривично дело.

Што се тиче материјалног права које је примењено у овој кривично-правној ствари суд указује на делимичан садржај одредбе члана 179 Кривичног закона Републике Косово. Овај члан у свом ставу 1 каже, цитира се: „Казном затвора од најмање 10 година или казном доживотног затвора казниће се извршилац који по подставу 1.5 овог става 1 а члана 179 КЗРК лиши живота друго лице и притом угрози живот једног или више лица“, а у подставу 1.8 става 1 овог члана 179 КЗРК каже: „Ко лиши живота друго лице из освете или других ниских побуда ...“. Члан 28 КЗРК у ставу 1 каже, цитира се: „Лице које умишљајно предузме радње извршења кривичног дела, али дело не доврши или не буду испуњени сви елементи бића кривичног дела, извршило је покушај тог кривичног дела“. Став 2 истог члана 28 каже, цитира се: „Покушај кривичног дела које је кажњиво казном затвора у трајању од најмање три године је кажњив. Покушај другог кривичног дела је кажњив само уколико је то

предвиђено Законом“. Став 3 члана 28 КЗРК каже, цитира се: „Лице које је покушало да изврши кривично дело казниће се као да је то дело извршило, али се казна може умањити“. Анализом цитираних законских одредби и њиховим довођењем у везу са чланом 179 став 1 КЗРК који говори о казни затвора од најмање 10 година, да се закључити да се оптужени Ш.С. терети за покушај кривичног дела Тешко убиство. Како се за кривично дело Тешко убиство може изрећи казна затвора у трајању од најмање 10 година или казна доживотног затвора, то се, у случају када кривично дело остане само у покушају, применом члана 28 став 3 КЗРК оптужени Ш.С. може казнити казном о којој говори члан 179 став 1 КЗРК, то јест казном од најмање 10 година затвора, с тим што се та казна према члану 28 став 3 КЗРК може и ублажити. Суд је међутим оптуженог Ш.С. и поред ове презентоване реалности исказане у одредбама Кривичног закона осудио на казну затвора у трајању од две године из разлога које ће пресуда означити у њеном наставку у делу где указује на олакшавајуће околности на страни оптуженог, а у овој кривично-правној ствари.

Оцењујући правно утврђено чињенично стање суд је на основу презентованих доказа и признања окривљеног закључио следеће: Да је оптужени Ш.С. мотивисан разлозима освете због његовог ранијег сукоба са оштећеним Љ.Т. набавио и са собом те критичне вечери понео аутоматско оружје – аутоматску пушку са муницијом за исту и тако наоружан дошао са својим возилом марке „Pežo 307“ са двоје врата, црне боје и са француским регистарским таблицама..... којим је управљао његов брат В.Х. од своје куће на место догађаја у време означено у оптужници, тј. око 22,26 часова. Наиме, дошао је код главног моста на реци „Ибар“ у улици која се налази у близини главног моста, па након што је дошао на ово место и ту уочио оштећеног, отпочео је рафално да пуца у његовом правцу из ватреног оружја - аутоматске пушке испаливши више метака, а све у намери да га лиши живота, ранивши га притом у леву ногу изнад колена. Ову реалност не спори ни сам оптужени својим признањем кривице. Његово признање је подударно и са исказима саслушаних сведока који, сваки на свој начин, говоре о месту и времену догађаја и о ономе што су тамо својим чулима запазили. Исказе сведока подржавају и материјални докази приложени уз оптужницу чији садржај је укратко суд изнео у предњем делу ове пресуде.

Права је срећа што се случај окончао само лакшим повредама оштећеног Љ.Т.. По оцени суда, умишљај оптуженог Ш.С. није хтео само повреду оштећеног, него и његово лишење живота. Такав закључак суд изводи из логичне чињенице да је танка линија раздвајање између реалности где испалиени метак само лакше повређује погођеног човека и могуће ситуације да тај метак буде са смртоносним исходом. Из тих разлога суд прихвата правну квалификацију Државног тужиоца наведену у оптужници, уз уверење да је у радњи оптуженог, а описаној у оптужници Државног тужиоца садржана радња извршења кривичног дела Покушај убиства коју садржи одредба члана 179 став 1 тачка 1.5 и 1.8 КЗРК, као радњу извршења кривичног дела из овог члана, а која радња је битан елеменат бића овог кривичног дела.

Поред тога и чињеница да је оптужени Ш.С. пуцао у правцу оштећеног поред кога су се у том моменту налазила и друга лица и то оштећени И.Б. Ф.Ђ. Ф. Х. и други грађани случајни пролазници у том моменту и на том месту, чини по оцени суда, оправданом правну квалификацију Тужиоца да је предметно кривично дело тешко дело, јер је извршилац при покушају извршења кривичног дела Убиства угрозио животе и других лица. Та реалност, то јест угрожавање живота и других лица, поред оног које је већ погођено и према коме је смртоносни хитац био усмерен, даје овом основном облику кривичног дела Убиства у покушају и обележје тешког убиства у

покушају. Поред тога чињеница да је покушај убиства дошао након ранијих свађа и сукоба између оптуженог и оштећеног наводи суд на закључак да је радња оптуженог мотивисана обзирима освете, а коју освету КЗРК третира као ниску побуду. Освету, као ниску побуду подстав 1.8 става 1 члана 179 КЗРК основном облику кривичног дела Убиства поред подстава 1.5 става 1 члана 179 такође даје квалификовани облик, то јест даје му обележје кривичног дела Тешко убиство. Подстав 1.8 става 1 члана 179 КЗРК каже, цитира се: „Ко лиши живота друго лице из освете или других ниских побуда“. Суд указује на то да овај подстав јасно означава освету као ниску побуду и даје основном облику Убиства својство тешког убиства.

Код изнетог чињеничног стања суд је нашао да је оптужени предузео радњу извршења и проузроковао забрањену последицу те да се у његовој радњи с тога стичу сви субјективни и објективни елементи бића кривичног дела Тешко убиство у покушају из члана 179 став 1 тачка 1.5 и 1.8 у вези са чланом 28 и 31 КЗРК. Ово кривично дело оптужени је починио у саизвршилаштву са својим братом В.Х. Како је В.Х. у бекству, то се у овој кривично-правној ствари епилог овог случаја дешава само према оптуженом Ш.С.

Постојаност умишљаја на страни оптуженог Ш.С. а по оцени суда, потврђују и следеће чињенице: Он испаљује смртоносне хице у правцу где се налази оштећени Љ.Т.. Сваки човек може имагинарним очима да види да се само у једном кругу може пуцати под различитим угловима. Један имагинарни круг има 360 степени и толико могућих различитих праваца испалења пушчаног метка, где је сваки наредни правац пуцања степен више или ниже од претходно испалењеног метка и тако су могућа 360 праваца у једном имагинарном кругу. Поред тога број тих имагинарних кругова у геометријском телу облика лопте са великим бројем оваквих имагинарних кругова, где сваки круг има 360 степени и 360 могућих праваца испалења метка у једном кругу је реалност која даје закључак о милионима могућих праваца испалења метка. Нема случајности код овакве једне реалности. У толико могућих имагинарних праваца испалења пушчаног метка оптужени Ш.С. пуца баш у правцу оштећеног. За суд је та реалност довољно убедљива да поверује, закључи и схвати да се није радило о случајним испалењима метка, него о циљано одабраној мети од стране оптуженог Ш.С.а та мета је био Љ.Т. што доказује и чињеница да је дошло до његовог повређивања. Поред тога, сведок А.Ф. говори о доласку оптуженог Ш.С. те вечери кад је рањен Љ.Т. у кафану где он, А.Ф. седи и чује Ш.С. кад каже: „Десио се посао, пуцали смо код ибарског моста“. Ш.С. је притом држао аутоматску пушку у руци и био је видно узбуђен. Ова и оваква изјава оптуженог десила се те вечери кад је рањен Љ.Т., што за суд има тај значај да је ова изјава оптуженог у директној вези са рањавањем Љ.Т..

Обзири здраве логике говоре у прилог чињеници да је објективна стварност описана у оптужници онаква како ју је осликао Државни тужилац и да се она може подвести под појам описа радње извршења кривичног дела Тешког убиства дата у члану 179 став 1 подстав 1.5 и 1.8 КЗРК.

Чињеница да је оштећени Љ.Т. погођен изнад колена и да трагови о погодцима метака испалењених од оптуженог Ш.С. нигде нису височији од 50 сантиметара од тла, што је чињеница изнета као битна од одбране оптуженог током ранијих главних претреса су ирелевантни из разлога што, по оцени суда, рафално испалењени метци и на висини од 50 cm од тла, а испалењени у већем броју као критичне вечери могу да буду

једнако смртоносни као и они испаљени у правцу већих висина од пола метра од нивоа земље. Да је то тако, суд закључује из чињенице да је одмах након што је погођен метком у леву ногу изнад колена оштећени Љ.Т. пао на земљу, а маса његовог тела у најистуренијем горњем делу била је испод висине од 50 cm од тла, настала је реалност у којој су сви наредно испаљени други меци у његовом правцу, а да су га погодили, били једнако опасни као да су испаљени у правцу веће висине од 0,5 метара у односу на површину земље. То и зато што се радило о испаљењу већег броја метака, где су први могли да оборе оштећеног, а други да буду смртоносни. На срећу до тога ипак није дошло.

У погледу психичког стања оптуженог Ш.С. у време извршења кривичног дела суд је нашао да је исти био у стању да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, односно да је за извршење кривичног дела за које је оглашен кривим и кривично одговоран пошто није било основа који би у било ком погледу доводили у сумњу или искључивали његову кривичну одговорност.

У погледу психичког односа оптуженог према извршеном кривичном делу суд је нашао да се његово поступање своди у границама директног умишљаја. По оцени суда директни умишљај се карактерише тиме што код учиниоца постоји свест о свим обележјима дела и хтење да се дело изврши. Другим речима оптужени Ш.С. као учинилац је по оцени суда у време извршења кривичног дела имао представу о свим околностима дела, тј. био је свестан своје радње, њене узрочне везе са последицом, свестан је саме последице, места, времена и начина извршења, као и свих других околности овог кривичног дела. Поред тога, по оцени суда вољна компонента директног умишљаја састоји се и у хтењу Ш.С. да својом радњом оствари забрањену последицу у условима постојања свих околности којих је свестан, а које имају обележје кривичног дела. Поред тога, при оцени психичког односа оптуженог према извршеном кривичном делу суд сматра да је оптужени био мотивисан осветом. То зато што, по оцени суда, до покушаја убиства није дошло током трајања конфликта или непосредно иза тога између оптуженог и оштећеног. До покушаја убиства је дошло и то је по оцени суда обухваћено умишљајем оптуженог да злом врати зло, због ранијег сукоба са оштећеним који сукоб је временски далеко пре времена у односу на време када се десио овај предметни случај у којем се материјализује та освета, а за зло које му је у сукобу са оштећеним учињено или за које мисли да му је учињено, без обзира да ли је то објективно тако или није. Оптужени Ш.С. је ранији сукоб са оштећеним схватио на начин да је он у том сукобу повређен и да треба да се освети за речено му или учињено у том сукобу.

Докази и признање оптуженог наводе суд на закључак да је оптужени био тај који је испалио фаталне хице у правцу оштећеног Љ.Т. који је пролазио преко моста на реци „Ибар“ и који није испољавао било какво насиље, нити је сам представљао претњу насиљем. Није постојало било какво законско оправдање за покушај одузимања живота, нити је постојао било какав медицински или психолошки разлог који би оптуженог изузео од кривичне одговорности.

По становишту позитивног права Косова кривица код окривљеног постоји ако је он у време када је учинио кривично дело био урачунљив и поступао са умишљајем, тј. био је свестан или је био дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено.

Поред тога по становишту позитивног права Косова, кривично дело је учињено са умишљајем онда када је учинилац био свестан свога дела и хтео његово извршење или кад је учинилац био свестан да може учинити дело, па је на то пристао.

Такође по становишту позитивног права Косова директни умишљај постоји онда када је учинилац био свестан свога дела и хтео његово извршење. Степен интензитета елемената свести и воље код директног умишљаја је висок. Учинилац зна да својом радњом остварује све битне елементе бића кривичног дела укључујући и последицу чије наступање схвата као реалну могућност. Он је свестан тих елемената приликом извршења дела. Он такође хоће извршење дела. У погледу последице, он хоће њено наступање. Умишљај мора постојати у моменту извршења кривичног дела. Код оптуженог Ш.С. тај умишљај је постојао, оцена је суда.

По теорији позитивног права Косова, ко са умишљајем започне извршење кривичног дела, али га не доврши казниће се за покушај тог кривичног дела. Довршено кривично дело је основна форма кажњивог понашања. Оно подразумева оствареност свих предвиђених елемената бића конкретног кривичног дела. Један од стадијума у остварењу кривичног дела јесте покушај. Код покушаја на субјективном плану увек мора постојати умишљај, а на објективном плану се захтева да је извршење кривичног дела започето. Дело је започето онда када је дошло до предузимање радње извршење (у целини или делимично), али кривично дело није довршено. Покушај кривичног дела је непотпуно остварење бића кривичног дела. Ту код кривичног дела која у свом законском опису имају последицу (последична кривична дела) недостаје последица. Оптужени је пуцао у правцу оштећеног у намери да га лиши живота. Дошло је само до рањавања. Дакле, оптужени је хтео, по оцени суда, да почини кривично дело Убиства, али није дошло до потпуног остварења тог кривичног дела, изостала је последица, десио се само покушај.

Конститутивни елеменат покушаја је умишљај учиниоца. За покушај је такође карактеристично да је у потпуности остварено субјективно биће кривичног дела, тј. да постоји умишљај. За постојање покушаја кривичног дела је карактеристичан изостанак последице. То значи да учинилац са умишљајем предузима радњу извршења делимично или у целини, започиње радњу извршења, али последица изостаје.

Суд сматра да су следеће чињенице ван сваке сумње:

1. На месту извршења кривичног дела у критично време налазио се оштећени Љ.Т. са својим друговима И.Б. Ф.Ђ. и Ф.Х. Нема доказа који би на било који начин указивали на умешаност неке непознате особе.
2. Чврсти докази означени у оптужници и признање оптуженог Ш.С. упућују на то да је он, Ш.С. био тај који је користио ватрено оружје и испалио хице из аутоматске пушке коју је донео на место извршења кривичног дела. Оптужени је по оцени суда имао мотив за убиство, а то је његова освета због ранијег сукоба са оштећеним Љ.Т.
3. Оштећени Љ.Т. није био наоружан, нити је претио или испољавао насиље према свом нападачу, а устрељен је у леву ногу изнад колена, а уз све то угрожени су и животи других лица која су се налазила у том тренутку са њиме и у близини њега.
4. Оптужени Ш.С. је потом побегао са места извршења кривичног дела. Оптужени је уложио напоре да прикрије његово учествовање у злочину.

Наиме, оставио је возило којим је дошао на место извршења кривичног дела у дворишту друге породице тј. у дворишту породице Ш.Т.а не у двориште своје куће, а оружје је сакрио.

5. Имајући на уму напред изнете чињенице, суд сматра да не може бити сумње око тога да је лично оптужени испалио хице према оштећеном Љ.Т.у у намери да га лиши живота, али на срећу дошло је само до рањавања.
6. Оптужени је донео оружје којим је извршио кривично дело на месту извршења дела. Нема доказа који упућују на то да је постојао оправдан разлог да донесе оружје на место извршења кривичног дела тога дана, изузев да га користи и њиме лиши живота оштећеног. Ово само по себи снажно указује на постојање предумишљаја. Како је Тужилац остао код става да се ради само о директном умишљају, то би суд преузео улогу Тужиоца, па зато ову чињеницу, тј. постојаност предумишљаја по уверењу суда, без да му оптужница да значај, не може да узме као битну чињеницу за овај случај.
7. Кривични закон Косова дели кривично дело Убиства на две категорије и то: обично убиство (изриче се казна затвора у трајању од најмање пет година) и тешко убиство (изриче се казна затвора у трајању од најмање 10 година). Тешко убиство није обично убиство, већ поприма квалификаторни облик онда када се при извршењу обичног убиства угрожавају животи и других лица или се убиство врши због освете коју је Кривични закон Косова прогласио ниском побудом.
8. Суд сматра да чињенице у овом предмету откривају да је у покушају убиства оптужени поступао окрутно и насилно доводећи при том у опасност живот више других лица, те да је поступао из разлога освете као ниске побуде. Користећи аутоматску пушку оптужени је поступао са намерним умишљајем.
9. Број испалених метака и то рафално у правцу оштећеног, што се утврђује из фотографија сачињених при увиђају, је индикативан не само због окрутне безобзирности за живот жртве, него и због виолетне намере да се убије, а при томе и да се угрозе животи других људи. Начин на који је кривично дело извршено показује да оптужени није имао милости према оштећеном за кога је знао да има породицу.

Како је кривица оптуженог Ш.С. поуздано утврђена, те како нема околности које би искључиле његову кривично-правну одговорност, то га је суд огласио кривим и кривично-правно одговорним и осудио га на казну затвора у трајању од две године у коју казну му је урачунао и време проведено у притвору од 24.05.2017. до 20.09.2018. године, при чему је имао у виду све околности које утичу да казна буде мања или већа, па је закључио да као отежавајуће околности на страни оптуженог постоји:

1. Степен кривичне одговорности. Суд наиме сматра да је оптужени Ш.С. својим радњама исказао висок степен кривичне одговорности и то са разлога што је из аутоматског оружја у граду у време када се по улицама креће велики број људи испалио више хитаца и створио велику опасност и за друге грађане осим Љ.Т. који је био мета његовог интересовања.
2. Мотив извршења овог кривичног дела. То је по оцени суда, освета према оштећеном Љ.Т. због њихових ранијих сукоба. Освету је Кривични закон Републике Косово у свом подставу 1.8 става 1 члана 179 окарактерисао као ниску побуду која у својој постојаности основном облику кривичног дела Убиства даје тежи – квалификовани облик.

3. Интензитет угрожавања и оштећења заштићеног добра. Суд сматра да је интензитет угрожавања живота и тела људи те вечери, као заштићеног добра по Кривичном закону, био веома висок, јер рафално пуцање из аутоматског ватреног оружја у граду где се креће пуно људи, где постоји вероватноћа да услед рикошета меци одлутају у различите смерове, значи и висок степен угрожавања заштићеног добра, а то су животи грађана.
4. Околности под којима је кривично дело извршено су такође од битног значаја. Наиме, оптужени Ш.С. је оружје употребио у граду када су грађани Митровице упражњавали вечерњу шетњу и када је пуно грађана на улици. Све то додатно наглашава значај криминалних радњи оптуженог Ш.С.
5. Раније понашање оптуженог такође је од виталног значаја. Наиме, Државни тужилац је указао на главном претресу, у завршној речи на Меморандум полицијске службе из Митровице који носи број 2013-БЦ-14 од 19.06.2013. године из којег се види да у бази података полиције стоји више оформљених предмета у којима се оптужени Ш.С. појављује као извршилац више кривичних дела: У предмету број 2001-БЦ-466 као починилац радњи физичког напада, потом у предмету бр. 2001-БД-944 као починилац кривичног дела Разбојништво, те Неовлашћено држање оружја, потом у предмету 2001-БЦ-2307 као лице осумњичено за кривично дело Тешка крађа, потом у предмету полиције бр. 2002-БЦ-444 као починилац кривичног дела Породично насиље, потом у полицијском предмету бр. 2002-БЦ-2119 као починилац кривичног дела Покушај убиства, а онда у другим полицијским предметима означеним у наведеном Меморандуму и за поновно извршење кривичног дела Породично насиље, потом Ометање службеног лица у вршењу службене дужности, Лака телесна повреда. Суд нема података о епилогу поступка у овим предметима, али им придаје значај, јер говоре о криминалној прошлости оптуженог Ш.С.. Наиме, члан 73 став 3 подстав 3.5 КЗРК као отежавајућу околност означава и предходно понашање извршиоца. Суд налази правни основ у овом подставу 3.5 става 3 члана 73 КЗРК да узме као битне податке којима располаже полицијска служба града Митровица о криминалној прошлости оптуженог Ш.С. и све то подведе под појам претходног понашања без обзира што нема података о епилогу поступка иза ових оформљених полицијских предмета.

Од олакшавајућих околности на страни оптуженог суд је узео у обзир његову младост у време извршења кривичног дела, био је млађи од 20 година, потом да је породичан човек, да је отац петоро малолетне деце, његово кајање због почињеног кривичног дела које је на суд оставило утисак искрености, извињење оштећеном и његовој породици, обећање дато суду да више никад неће дозволити себи понашање којим се крши Закон, као и његово признање почињеног кривичног дела.

Суд даје коментар своје одлуке о изреченој казни оптуженом и при томе указује на следеће: Оптужени се терети за кривично дело Тешко убиство у покушају из члана 179 став 1 подстав 1.5 и 1.8 КЗРК, а који члан предвиђа казну затвора од најмање 10 година или казну доживотног затвора. Члан 28 КЗРК у ставу 3 каже: „Лице које је покушало да изврши кривично дело казниће се као да је то дело извршило, али се казна може ублажити“. Када се цитиране одредбе Кривичног закона доведу у везу са предметним случајем да се закључити да је оптуженом Ш.С. суд могао изрећи казну затвора од 10 година или строжију казну а које казне спомиње члан 179 у свом ставу 1. Суд му је насупрот те реалности изрекао казну затвора у трајању од две године, која

казна је знатно испод границе прописане казне за покушај тешког убиства. Правни основ за ту и такву одлуку суд је нашао у члану 76 став 1 подстав 1.1 КЗРК, који каже: „Уколико је као минимална казна прописана казна затвора од најмање 10 година, та казна се може ублажити казном затвора до пет година и то онда када постоје услови из члана 75 КЗРК а то у оквирима које прописује члан 76 КЗРК. Овај члан 76 КЗРК у подставу 1.1 става 1 каже да уколико је као минимална казна за кривично дело прописан затвор од најмање десет година, та казна се може смањити до пет година. Међутим, одредба члана 75 у ставу 1 каже да суд може казну смањити испод законског минимума или изрећи блажу врсту казне у случајевима признања кривице. При чињеници да је оптужени током поступка признао кривицу створио је предуслов да суд ублажи казну и испод минимума утврђеног у члану 76 КЗРК, а све то заснивајући на члану 75 став 1 подстав 1.3 КЗРК. Суд је у предметном случају оптуженом Ш.С.изрекао казну затвора у трајању од две године, заснивајући ту своју одлуку на могућностима које предвиђају одредбе члана 76 и 75 КЗРК, посебно наглашавајући значај могућности суда да казну ублажи без ограничења у њеној висини у ситуацијама када оптужени призна кривицу. О том признању и његовом значају говори подстав 1.3 став 1 члана 75 КЗРК.

Суд није одлучивао о судбини возила марке „Pežo 307“, црне боје, са француским регистарским таблицама.....на начин како то уређује члан 115 Закона о кривичном поступку Републике Косово, јер оптужница није садржавала предлог за трајно одузимање возила као предуслов за одлуку суда из подстава 2.2 става 2 члана 115 ЗКП, иако је становиште суда другачије од става Тужиоца. Суд нема законских могућности да прекорачи оптужбу и суди о нечему што није у иницијативи Државног тужиоца.

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ
Одељење за тешка кривична дела
К.бр. 72/18, дана: 20.09.2018.године

Правна секретарица,
Јасмина Манојловић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,
Томислав Петровић

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 15 (петнаест) дана од дана пријема исте Апелационом суду у Приштини, а преко овог суда.

